

Jørgen Jørgensen (R. V.) anfører, at han meget maa fraaade, at Rigsdagen paa nuværende Tidspunkt ændrer ved de Principper for Mindretalslovgivningen, som den danske Rigsdag enstemmigt gennemførte i 1920.

Mindretalslovgivningen, som den blev gennemført i 1920, var ikke et Krav fra Fredsforhandlingerne eller Krav rejst udefra. Det var en Ordning, gennemført efter det danske Folks egen fri Vilje, alene bestemt af dansk Retsfølelse og Tankegang, og tillige Udtryk for, hvordan Danmark, der selv havde Mindretal inden for et andet Lands Omraade, ønskede, at et nationalt Mindretals Vilkaar skulde være.

Mindretalsordningen for Skole og Kirke, der gennemførtes i 1920, var ikke Udtryk for, hvad Tyskerne havde gjort sig fortjent til efter den Maade, hvorpaa de havde behandlet Danske i Nordslesvig i Tiden fra 1864 til 1918; men Lovgivningen i 1920 var Udtryk for Højsind og Retsind, og der foreligger ikke i Udviklingen, som er foregaaet siden da, noget, der i mindste Maade viser, at Standpunktet, Rigsdagen dengang tog, ikke har opfyldt sit Formaal: at bidrage til den Afspænding i Grænselandet, som alle er enige i at tilstræbe. Der er ikke under Lovforslagets Behandling fremført nogen saglig Argumentation til Støtte for den Opfattelse, at de tysksprogede kommunale Skoler i højere Grad end de private Skoler har medført Vanskeligheder — tværtimod maa alle erkende, at der er bedre Muligheder for at føre et nødvendigt Tilsyn over for de offentlige Skoler fremfor med de private tyske Skoler.

At benytte netop dette Tidspunkt, hvor Tyskland er knust, til at forringe det tyske Mindretals Stilling, er ikke stemmende med den Aand og Tankegang, der laa til Grund for Mindretalsordningen i 1920, og Mindretallet foreslaar derfor, at man stemmer imod Lovforslaget.

Ved Lovforslagets 2. Behandling gav *Aidt* (D. S.) Lovforslaget sin Tilslutning, medens *Søren Olesen* (D. R.) erklærede, at hans Parti ikke vilde have noget Medansvar for Lovforslagets Gennemførelse. Uden for Ordførernes Kreds kritiserede *Størmose* (D. S.), at den danske Stats Mellemværende med de tyske Privatskoler endnu ikke var blevet gjort op. Han kunde i øvrigt tiltræde Lovforslaget. *Juul* (V.) vilde derimod stemme imod det, idet han frygtede, at Nyordningen vilde forringe Stillingen for det danske Mindretal i Sydslesvig.

Undervisningsministeren ansaa det for meget beklageligt, at Enighed ikke var blevet tilvejebragt om Sagen. Han fandt det imidlertid baade urigtigt og uklogt at udskyde Afgørelsen, da Særklasserne var upopulære baade i danske og tyske Kredse og faktisk var i Færd med at forsvinde. »Flertalsindstillingen gaar ud paa, at de tysksprogede Kommuneskoler skal forsvinde, og bortset fra Overgangsbestemmelserne i § 5 betyder